

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił K. P. prawa do emerytury pomostowej wskazując, że na dzień 1 stycznia 2009 roku nie udowodnił 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podał, że okresy pracy wnioskodawcy od 7 marca 1983 r. do 30 kwietnia 1994 r. oraz od 1 maja 1994 r. do 29 lutego 1996 r., nie zostały uwzględnione do pracy w szczególnych warunkach, gdyż płatnik nie potwierdza, że w ww. okresach ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku. Jako pracę w warunkach szczególnych organ rentowy uznał zatrudnienie K. P. od 1 marca 1996 r. do 30 czerwca 2002 r., tj. 6 lat, 2 miesiące i 21 dni (po wyłączeniu zasiłków chorobowych).

(decyzja k. 43 akt ZUS)

W dniu 31 maja 2016 roku K. P. odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Wniósł o uwzględnienie do stażu pracy w szczególnych warunkach zakwestionowanych okresów zatrudnienia w (...) w okresie od 7 marca 1983 r. do 30 kwietnia 1994 r. oraz w Zakładzie (...) S.A. od 1 maja 1994 r. do 29 lutego 1996 r., gdzie stale wykonywał pracę w warunkach szkodliwych na stanowisku wymienionym w załączniku do ustawy o emeryturach pomostowych.

(odwołanie k. 2)

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 27 czerwca 2016 r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację powołaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie k. 3 - 3 odwrót)

Obecny na rozprawie w dniu 7 lutego 2017 r., bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku z dnia 21 lutego 2017 r., pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie. Wnioskodawca oświadczył, że nie wnosi o zaliczenie do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) oraz, że nie kwestionuje zaliczenia przez organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych jego zatrudnienia w firmie (...), a także, że wnosi o zaliczenie do pracy w warunkach szczególnych okresu jego zatrudnienia od 1983 r. do końca lutego 1996 r. na stanowisku elektromonter.

(e-protokół rozprawy z dnia 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:03:41 – 00:05:17 oraz 00:05:33 – 00:21:44 w zw. z 00:49:08 i 00:49:32 – płyta CD – k. 45)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. P. urodził się (...).

(okoliczność bezsporna)

W okresie od 7 marca 1983 r. do 30 kwietnia 1994 r. (11 lat, 1 miesiąc i 23 dni) wnioskodawca był zatrudniony w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku elektromontera.

(umowa o pracę – k. 4 plik II akt osobowych wnioskodawcy – koperta k. 34, angaże – k. 2-3, 5-20 plik II akt osobowych wnioskodawcy – koperta k. 34, świadectwo pracy - k 1 plik II akt osobowych wnioskodawcy – koperta k. 34)

W dniu 31 października 1996 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy zaliczanej do pierwszej kategorii zatrudnienia, wskazując, że w okresie od 7 marca 1983 r. do 30 kwietnia 1994 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał on pracę na stanowisku elektromonter w Wydziale Kotłowni, uznaną przez zakład pracy za pracę w warunkach szkodliwych, wymienioną w wykazie A, dziale XIV, poz. 25, pkt 1, stanowiącym załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym

charakterze w zakładach pracy resortu (...) Chemicznego i Lekkiego, a polegającą na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-remontowo-montażowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

(świadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach k 15 akt ZUS)

Organ rentowy nie zaliczył okresu pracy wnioskodawcy w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. od 7 marca 1983 r. do 30 kwietnia 1994 r. do pracy w szczególnych warunkach.

(okoliczność bezsporna)

W okresie od 1 maja 1994 r. do 29 lutego 1996 r. (1 rok, 9 miesięcy i 28 dni) wnioskodawca był zatrudniony w Zakładzie (...) S.A. w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku elektromonter.

(świadczenie pracy - k 6 plik I akt ZUS)

W dniu 29 lutego 1996 r. Zakład (...) S.A. w Ł. wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy zaliczanej do pierwszej kategorii zatrudnienia, wskazując, że w okresie od 1 maja 1994 r. do 29 lutego 1996 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał on pracę na stanowisku elektromonter, uznaną przez zakład pracy za pracę w warunkach szkodliwych, wymienioną w wykazie A, dziale XIV, poz. 25, pkt 1, stanowiącym załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu (...) Chemicznego i Lekkiego, a polegającą na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-remontowo-montażowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

(świadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach k 17 akt ZUS)

Organ rentowy nie zaliczył okresu pracy wnioskodawcy w Zakładzie (...) S.A. w Ł. od 1 maja 1994 r. do 29 lutego 1996 r. do pracy w szczególnych warunkach.

(okoliczność bezsporna)

Przez cały okres zatrudnienia w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., a następnie w Zakładzie (...) S.A. w Ł. na stanowisku elektromontera K. P. wykonywał taką samą pracę. Do jego obowiązków należało utrzymanie ruchu w kotłowni węglowej wytwarzającej parę, która wprawiała w ruch maszyny dziewiarskie i zapewniała centralne ogrzewanie, a także bieżąca konserwacja i usuwanie awarii instalacji elektrycznej.

(eznania wnioskodawcy – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:05:33 – 00:21:44 i 00:49:08 – płyta CD k. 45)

Kotłownia była usytuowana na pierwszym piętrze czteropiętrowego budynku.

(eznania świadka A. P. – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:26:33 – 00:35:57 – płyta CD k. 45; zeznania wnioskodawcy – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:05:33 – 00:21:44 i 00:49:08 – płyta CD k. 45)

Kotłownia pracowała przez cały rok, za wyjątkiem planowych przestojów w okresie wakacyjnym, które trwały do dwóch tygodni. Innych przestojów w przedsiębiorstwie nie było. W kotłowni znajdowały się cztery kotły węglowe. Wnioskodawca przy pomocy zaworów regulował temperaturę w instalacji centralnego ogrzewania.

(zeznania wnioskodawcy – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:05:33 – 00:21:44 i 00:49:08 – płyta CD k. 45)

W kotłowni panowała wysoka temperatura, występowało duże zapylenie od węgla i popiołu oraz zadymienie.

(zeznania świadka S. S. – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:35:58 – 00:44:56 – płyta CD k. 45; zeznania świadka A. P. – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:26:33 – 00:35:57 – płyta CD k. 45; zeznania wnioskodawcy – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:05:33 – 00:21:44 i 00:49:08 – płyta CD k. 45)

Występowało także promieniowanie elektryczne i rentgenowskie (wydzielane przez wagę izotopową).

(zeznania świadka A. P. – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:26:33 – 00:35:57 – płyta CD k. 45)

Elektromonterzy otrzymywali dodatek do wynagrodzenia z tytułu pracy w warunkach szkodliwych. Ponadto otrzymywali posiłki i napoje regeneracyjne.

(zeznania świadka S. S. – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:35:58 – 00:44:56 – płyta CD k. 45; zeznania świadka A. P. – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:26:33 – 00:35:57 – płyta CD k. 45; zeznania wnioskodawcy – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:05:33 – 00:21:44 i 00:49:08 – płyta CD k. 45)

Praca wnioskodawcy przy bieżącej konserwacji i usuwaniu awarii urządzeń elektronicznych i elektrotechnicznych wykonywana była na całym oddziale. Przed przystąpieniem do usunięcia awarii wnioskodawca odłączał napięcie elektryczne od uszkodzonego urządzenia. Wnioskodawca usuwał też awarie bezpieczników. Ponadto, co najmniej raz w miesiącu, wykonywał bieżącą konserwację i usuwał awarie występujące na podstacji wysokiego napięcia.

(zeznania świadka A. P. – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:26:33 – 00:35:57 – płyta CD k. 45; zeznania wnioskodawcy – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:05:33 – 00:21:44 i 00:49:08 – płyta CD k. 45)

Na czwartym piętrze budynku Wydziału Kotłowni znajdowało się pomieszczenie warsztatowe, w którym wnioskodawca wykonywał część prac naprawczych i testował mierniki. Praca w warsztacie zajmowała wnioskodawcy ok. 20-30% ogólnego czasu pracy (ok. 2 do 3 godzin). W pozostałym czasie wnioskodawca wykonywał prace poza warszatem – na hali, na oddziale.

(zeznania świadka S. S. – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:35:58 – 00:44:56 – płyta CD k. 45; zeznania świadka A. P. – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:26:33 – 00:35:57 – płyta CD k. 45; zeznania wnioskodawcy – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:05:33 – 00:21:44 i 00:49:08 – płyta CD k. 45)

W czasie pomiędzy awariami, gdy nie było innej bieżącej potrzeby lub polecenia przełożonego, wnioskodawca wraz z pozostałymi elektrykami przebywał w dyżurce, pozostając w gotowości do pracy.

(zeznania świadka S. S. – e-protokół z rozprawy z 07.02.2017 r., czas nagrania: 00:35:58 – 00:44:56 – płyta CD k. 45)

W okresie od 1 lipca 1994 r. do 31 października 1994 r. K. P. był zatrudniony w (...) Spółka Akcyjna – Zakład Usług (...) w Ł. (później (...) S.A. – Handel i Wykonawstwo (...) w Ł.) w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku rzemieślnik.

(świadczenie pracy - k 4 akt osobowych wnioskodawcy – koperta k. 49)

W okresie od 1 marca 1996 r. do 31 marca 2016 r. wnioskodawca był zatrudniony w firmie (...) w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym od 1 marca 1996 r. do 30 czerwca 2002 r. (6 lat, 3 miesiące i 29 dni) na stanowisku elektromonter, a od dnia 1 lipca 2002 r. do 31 marca 2016 r. na stanowisku operator kotła gazowego.

(świadczenie pracy - k 19 plik II akt ZUS)

W dniu 31 marca 2016 r. (...) wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, wskazując, że w okresie od 1 marca 1996 r. do 30 czerwca 2002 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał on prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych na stanowisku elektromonter instalacji elektrycznych, wymienionym w wykazie A, dziale II, poz. 1, pkt 9, stanowiącym załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu (...) Chemicznego i Lekkiego. W wystawionym świadectwie wskazano, że stanowisko elektromonter znajduje się w załączniku nr 2 pkt 17 ustawy o emeryturach pomostowych.

(świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k 21 akt ZUS)

W ramach zatrudnienia wnioskodawcy w (...) organ rentowy zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okres 6 lat, 2 miesiące i 21 dni (po wyłączeniu zasiłków chorobowych).

(okoliczność bezsporna)

ZUS uznał wnioskodawcy za udokumentowane prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w łącznym wymiarze 6 lat, 2 miesięcy i 21 dni. (karta przebiegu zatrudnienia k. 41 – 41 odwrót plik II akt ZUS)

Wnioskodawca udokumentował łączny staż ubezpieczeniowy w wymiarze 41 lat, 6 miesięcy i 2 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

(karta przebiegu zatrudnienia k. 41 – 41 odwrót plik II akt ZUS)

W dniu 18 kwietnia 2016 roku wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę pomostową, wskazując, że nie jest członkiem OFE.

(wniosek k. 1-7 plik II akt ZUS)

W dacie złożenia wniosku o emeryturę wnioskodawca nie pozostawał w stosunku pracy.

(okoliczność bezsporna)

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd Okręgowy oddalił, jako powodujący jedynie przedłużenie postępowania, wniosek profesjonalnego pełnomocnika wnioskodawcy złożony podczas rozprawy w dniu 7 lutego 2017 r., dotyczący udzielenia 14-dniowego terminu na sprecyzowanie tezy dowodowej w celu powołania dowodu z opinii biegłego w zakresie oceny warunków szkodliwych. Dowód ten nie miałby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu wobec niespełnienia przez wnioskodawcę przesłanek ustawowych prawa do emerytury pomostowej. Opis zakresu obowiązków ubezpieczonego nie dawał żadnych podstaw do uznania, iż stanowić może on prace w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

Jednocześnie Sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawcy, że awarie w przedsiębiorstwie (...) zdarzały się ciągle. Przeczą bowiem temu twierdzeniu zeznania przesłuchanych świadków. Dodatkowo przy ocenie mocy dowodowej zeznań świadków Sąd uwzględnił to, że świadek S. S. w spornym okresie zatrudnienia był przełożonym wnioskodawcy; miał zatem pełną wiedzę na temat zakresu obowiązków wnioskodawcy w spornym okresie, warunków wykonywania przez niego pracy. Zeznania świadków – osób obcych wobec wnioskodawcy i niezainteresowanych bezpośrednio rozstrzygnięciem sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron, a jednocześnie pracowników tego samego zakładu pracy i w tym samym czasie, co wnioskodawca, w ocenie Sądu nie budzą wątpliwości przy ocenie ich wiarygodności. Nie są one wewnętrznie sprzeczne, ani zo do zasady sprzeczne z zeznaniami wnioskodawcy, czy też z treścią załączonych do akt sprawy dokumentów; przeciwnie – są spójne, jasne, logiczne, kompletne i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlegało oddaleniu.

Przepis art.3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 r. (Dz.U.2015.965 – j.t. z późn. zm.) wskazuje, że prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Zgodnie zaś z ust. 3 wskazanego artykułu prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

W ust. 7 art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych wskazano jednocześnie, że za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy (a więc przed 1 stycznia 2009 r.) prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy lub art.32 i art.33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Art. 4 cyt. ustawy określa warunki jakie musi spełnić pracownik, aby nabyć prawo do emerytury pomostowej. W myśl przywołanego artykułu prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art.11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Tym samym tylko spełnienie kumulatywne wszystkich w/w warunków uprawnia pracownika do nabycia prawa do emerytury pomostowej. Brak spełnienia choćby jednego z nich implikuje brak prawa do świadczenia.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 6 maja 2016 r. odmówił K. P. prawa do emerytury pomostowej z uwagi na fakt, iż ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w wymiarze co najmniej 15 lat. Postępowanie dowodowe wykazało jednoznacznie, że po 31 grudnia 2008 r. wnioskodawca wykonywał pracę na stanowisku operatora kotła gazowego, która to praca

nie jest zaliczana przez ustawę o emeryturach pomostowych do prac wykonywanych w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Konieczne stało się więc rozstrzygnięcie, czy wobec wnioskodawcy możliwe jest zastosowanie dyspozycji art. 49 ustawy pomostowej.

Zgodnie z treścią powyższego przepisu prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy (to jest w dniu 1 stycznia 2009 r.) miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W przedmiotowym stanie faktycznym niewątpliwie ubezpieczony z warunków określonych w art. 4 ww. ustawy spełnił następujące:

1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;

2) osiągnął wiek wynoszący 60 lat;

3) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący ponad 25 lat;

4) przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

5) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Istota przedmiotowej sprawy sprowadza się zatem do ustalenia czy w przypadku wnioskodawcy spełniony jest również wymóg z art. 4 pkt 2 dotyczący legitymowania się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, tj. czy prace wykonywane przez wnioskodawcę w spornym okresie od 7 marca 1983 r. do 30 kwietnia 1994 r. w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. (11 lat, 1 miesiąc i 23 dni) oraz od 1 maja 1994 r. do 29 lutego 1996 r. w Zakładzie (...) S.A. w Ł. (1 rok, 9 miesięcy i 28 dni) można zakwalifikować do prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych.

Analizując powyższe należy mieć na uwadze, że ustawowy wykaz prac w szczególnych warunkach obejmuje 40 pozycji i ma charakter zamknięty. Prace te zostały wymienione w załączniku nr 1 do ww. ustawy o emeryturach pomostowych. Natomiast prace o szczególnym charakterze zostały wymienione w załączniku nr 2 do ww. ustawy o emeryturach pomostowych. Skoro katalog prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest zamknięty, to cech pracy o szczególnym charakterze lub w szczególnych warunkach nie mogą mieć inne prace, choćby sposób ich wykonania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem (wyrok WSA w Poznaniu z 29 czerwca 2011 roku, (...) SA/Po 335/11, Lex nr 863891). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 marca 2013 roku (II UK 164/11, Lex) wskazał, iż w przypadku, gdy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do „nowego” świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany. Sąd Najwyższy wyjaśnił, iż dokonując interpretacji art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, należy przyjąć, że nie spełnia przesłanki określonej w art. 49 punkt 3 ustawy ubezpieczony, którego dotychczasowy okres pracy nie jest okresem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 września 2013 roku (I UK 164/12, Lex), w którego tezie wskazano, że określenie „okres prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3, zawarte w art.49 punkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych, oznacza okres prac wskazanych w art.3 ust.1 i 3 bez wliczania okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”.

Oceniając charakter pracy wnioskodawcy w spornym okresie w oparciu o zeznania jego oraz świadków, w ocenie Sądu Okręgowego, stwierdzić jednoznacznie należy, że czynności wykonywane przez wnioskodawcę nie były pracami wykonywanymi w szczególnych warunkach, ani pracami w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Do obowiązków wnioskodawcy na stanowisku elektromontera należało bowiem utrzymanie ruchu w kotłowni węglowej, a także bieżąca konserwacja i usuwanie awarii instalacji elektrycznej przedsiębiorstwa pracodawcy. Jak ustalił Sąd w toku postępowania dowodowego praca wnioskodawcy przy bieżącej konserwacji i usuwaniu awarii urządzeń elektronicznych i elektrotechnicznych wykonywana była na całym oddziale. Przed przystąpieniem do usunięcia awarii wnioskodawca odłączał napięcie elektryczne od uszkodzonego urządzenia. Wnioskodawca usuwał też awarie bezpieczników. Ponadto, co najmniej raz w miesiącu, wykonywał bieżącą konserwację i usuwał awarie występujące na podstacji wysokiego napięcia.

Tego rodzaju prace nie odpowiadają jednak żadnej pozycji załącznika nr 1 do ustawy obejmującego wykaz prac w szczególnych warunkach. Podobnie rzecz ma się w odniesieniu do załącznika nr 2 do ustawy obejmującego wykaz prac o szczególnym charakterze. W prawdzie pod poz. 17 załącznika nr 2 figurują prace elektromonterów, ale tylko te, które wykonywane są bezpośrednio przy usuwaniu awarii oraz eksploatacji napowietrznych sieci elektroenergetycznych w warunkach prac pod napięciem. Tymczasem wnioskodawca wykonywał prace konserwacyjne i naprawcze w odniesieniu do wewnętrznej instalacji elektrycznej przedsiębiorstwa pracodawcy.

Wobec więc braku legitymowania się przez wnioskodawcę na dzień 1 stycznia 2009 r. wymaganym 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, odwołanie oddalił.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

/RP/